

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna
7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Konstrukcje czasu i przestrzeni w filmie 1
Kod modułu		W8-RE-S1-CPN1a
Liczba punktów ECTS		2
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		„W filmie, w przeciwieństwie do innych sztuk [...] nie dominuje ani czasowość ani przestrzenność. Jest on czasoprzestrzenny, przy czym czasoprzestrzenności tej nie należy rozkładać w procesie analizy. Zjawiska, do których można odnieść kategorię czasu i przestrzeni, nie występują obok siebie czy w jakimś następstwie, lecz przenikają się tak dalece, że ich rozłączne traktowanie byłoby niesłuszne”. Powyższe słowa Alicji Helman, patronują rozważaniom prowadzonym w module „Konstrukcje czasu i przestrzeni w filmie”. Oczywiście na poziomie rudymetów, pozwalamy sobie na chwilową rozłączność, omawiając kategorię czasu i przestrzeni osobno – jednak zawsze, odnosimy wnioski do całości, do filmowej czasoprzestrzeni. Ośrodkiem kursu są rozważania teoretyczne, zderzane za każdym razem z wybranymi dziełami sztuki filmowej. W pierwszym semestrze omawiamy przestrzeń ekranową i diegetyczną. Węzłami, wokół których skupia się uwaga prowadzących zajęcia i studentów są: wnętrze, rozumiane także, jako wnętrze myślowe / Bachtinowska idea połączenia jednostki ze światem, jako widnokrąg i otoczenie /, przestrzeń industrialna, rozumiana, jako połączenie wnętrza i zewnątrz, miasto, oraz natura. Semestr drugi przeznaczony jest na omówienie kategorii czasu filmowego. Rozważamy, idąc za teoretykiem kina Jan Mukarovskym, trzy rodzaje czasu: ekranowy, zdarzeń fabularnych oraz postrzegającego podmiotu / widza /. Szczególnie ta trzecia kategoria, będąca jak dotąd traktowana po macoszemu przez twórców, wydaje się interesująca i płodna formalnie dla przyszłych reżyserów. Moduł pierwszy jak i drugi realizują wyznaczone cele w oparciu o twórczość autorów tworzących w drugiej połowie XX stulecia, uwzględniając jednak ich wpływ na dorobek kina współczesnego.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8. Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
CPN1a_1	Student posiada elementarną filozoficzną i filmoznawczą wiedzę o czasoprzestrzeni.	K_K07	4
		K_W03	4
CPN1a_2	Student potrafi zanalizować kategorię filmowej przestrzeni. Zna uwarunkowania reżyserskie, operatorskie i scenograficzne, mające wpływ na organizację przestrzeni w filmie.	K_U03	4
		K_U04	4
CPN1a_3	Student potrafi zanalizować kategorię filmowego czasu. Zna uwarunkowania reżyserskie, operatorskie i montażowe, mające wpływ na organizację czasu w filmie.	K_U03	4
		K_U04	4
CPN1a_4	Student posiada umiejętności opisu, analizy i interpretacji autorskiego idiomu użycia języka filmowego i potrafi je zademonstrować na przykładach analizy wybranych filmów.	K_U04	5
		K_W02	5
CPN1a_5	Student jest obeznany z twórczością mistrzów kina, których dzieło cechuje wielka wartość rozwojowa dla historii języka filmowego.	K_U04	5
		K_W02	5
CPN1a_6	Student potrafi dyskutować w grupie nad omawianymi zagadnieniami, wyrażać własne opinie, wyciągać prawidłowe wnioski i argumentować na rzecz przyjętego stanowiska oraz samodzielnie formułować i indywidualnie wyrażać własne idee na piśmie.	K_K01	5
		K_K09	5
		K_U01	5

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie <i>eksplicacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku <i>case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja <i>przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja

		odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obiektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.
c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
CPN1a1	ćwiczenia	15	zaliczenie	CPN1a_1, CPN1a_2, CPN1a_3, CPN1a_4, CPN1a_5, CPN1a_6	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:				
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)		Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich		Tak
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich		Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.		Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obligatoryjnego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się		Tak

d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się	Tak
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie	Tak
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.